

Bilag 9.

De københavnske Handelsforeningers
Fællesrepræsentation.

København, den 2. Marts 1938.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg vedrørende Forslag Nr. 56 til Lov om Ferie med Løn.

I Anledning af det i Rigsdagen fremsatte Forslag til Lov om Ferie med Løn tillader *De Københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation* sig herved at rette følgende Henvendelse til det ærede Udvalg.

Forslaget vil, saaledes som det er affattet, ogsaa finde Anvendelse paa Butikshandelen, baade for saa vidt angaar de Medhjælpere, den handlende benytter ved selve Ekspeditionen, og paa Bude og anden Medhjælp. Det vil imidlertid, ikke mindst for de mindre Virksomheder, medføre betydelig Ulempe, naar Ferie skal ydes i den Form, Loven fastsætter, idet det ikke vil være let at skaffe midlertidig Hjælp til Erstatning for det Arbejde, Medhjælperen skal udføre. Dette bliver særlig føleligt, naar Ferien er bundet til Tiden mellem 2. Maj og 30. September og skal gives i Sammenhæng, saaledes at der ikke kan finde en Deling Sted. Den Adgang, som Loven aabner i § 4, Stk. 3, til at kunne henlægge Ferien til anden Tid og dele den, naar det paa Grund af Fagets Forhold vil være til særlig Ulempe for Virksomheden, at den skal ydes samlet og i Sommertiden, vil de handlende ikke godt kunne benytte sig af, da de ikke har nogen faglig Arbejdsgiverorganisation, som kan optage Forhandlinger derom med Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet.

Fællesrepræsentationen tillader sig derfor at anmode om, at Bestemmelsen i Lovens § 7, Stk. 2, maa blive ændret, for saa vidt Butikshandelen angaar, saaledes at det tillades Principalen og Medhjælperen at træffe Aftale om dels *Feriers Deling*, dels *Anbringelse af Ferien paa andre Tider* end de i § 3 omtalte.

Lovens Bestemmelser vil for øvrigt, hvis vi forstaa dem rigtigt, kunne medføre visse Vanskeligheder med Gennemførelsen af Ferien. Ifølge § 2, Stk. 1, har Personer, der omfattes af Loven, Ret til Ferie med Løn med 1 Dag for hver Maaned, hvori vedkommende har udført Arbejde „i *paagældende Virksomhed*“. Dette maa formentlig forstaaes saaledes, at en Medhjælper for at kunne forlange Ferie af den Principal, hos hvem han arbejder i Tiden fra 2. Maj til 30. September, maa have været ansat hos vedkommende i Tiden fra 1. April det foregaaende Aar til 31. Marts samme Aar. Hvis en Medhjælper altsaa har været ansat i en bestemt Forretning fra 1. April 1939 til 31. Marts 1940 og derefter fra 1. April 1940 faar Plads i en ny Forretning, kan han ikke gøre Krav paa, at den nye Principal skal give ham fri til at holde Ferie i Tiden 2. Maj til 30. September. At Medhjælperen ikke kan forlange at faa Løn i den Tid, han maatte ønske at holde Ferie hos den nye Principal, er givet, men i saa Henseende har han jo ogsaa Feriemærker fra det Sted, hvor han tidligere har været ansat. Men den ny Principal vil, hvis vi forstaa Loven rigtigt, heller ikke være forpligtet til overhovedet at give Medhjælperen fri inden for den sædvanlige Ferietid.

Det vil imidlertid sige, at hvis en Medhjælper efter at have været et Aar i en Virksomhed, fratræder før 2. Maj, saa maa han vente med at tage en ny Plads, indtil han har holdt sin Ferie, eller ogsaa give Afkald paa denne og paa de Feriemærker, han har faaet, og det vil vistnok ofte kunne medføre Vanskeligheder for ham, naar han søger en ny Stilling.